

Lepe knjižne nagrade!

Vsakdo, ki kupi iz Cirilove knjižnice Karl Maya in druge knjige, dobi za vsakih polnih 50 din kupon s številko, s katero se udeleži nagradnega zrebanja z dobitki po vrednosti 2000, 1000, 500 din in drugimi mnogimi nagradami! Pišite takoj po seznam naših knjig in načrt nagradnega zrebanja!

**TISKARNA SV. CIRILA
MARIBOR - PTUJ - TRBOVLJE**

desk. škoda znaša okrog 35.000 din, zavarovano pa ni bilo.

Nenadoma je pričelo goreti v Briencevcih pri posestniku Slani. Zgorel je skedenj, nekaj sena in slame. Na kraj požara so prihiteli gasilci, ki so ogenj omejili.

V Ivanovcih v Prekmurju je nočni ogenj uničil posestnika in mizarju Josipu Ficku gospodarsko postopje. Pogorelec je oškodovan za 40.000 din. Škoda je tem bolj občutna, ker Ficko ni bil zavarovan. Gasilci so obvarovali hišo.

Vlomilci odnesli kelih in monštranco. V župno cerkev v Sp. Sv. Kungoti pri Mariboru je bilo vlomljeno in so vlomilci odnesli kelih in monštranco. Obe cerkveni posodi sta bili iz srebra ter pozlačeni. Škoda je za 9000 din.

Opljenjena vila. V Morju pri Framu ima Marija Frangec iz Maribora vinograd in vilo. Vilo so opljenili vlomilci in so odnesli vse posteljnino in perilo.

40.000 din odnešenih. V Slov. Bistrici je bilo vlomljeno v prostore glavne tobačne zaloge in ukradenih iz blagajne 40.000 din.

Tatvina 5000 dinarjev. Iz zaklenjene sobe veleposestnika Luhna v Liscach pri Celju je bilo ukradeno 5000 din. Denar je vzela služkinja za bala.

Evropsko izložbeno okno. Neznani tatovi so ponoči s sekuro odprli izložbeno okno trvdke Klemenčič v Ptuj. Odnesli so raznega blaga v vrednosti 6000 din.

Divji lovec se je obstrešil. Pred dnevi je neki 22 letni fant po budinskih gozdovih v Prekmurju prežal na divjačino. Ker je bilo precej hladno, je obesil puško preko leve roke tako, da je bila cev usmerjena v tla. Pri hoji se mu je pa puška sprožila in strel ga je zadel v levo peto ter mu jo zmrcvaril. Sedaj se nahaja v soboški bolnišnici in je nevarnost, da bo ob levo nogo.

Obsojen zakonski par. Okrožno sodišče v Mariboru je obsodilo zakonski par: 52 letnega Jurija in 41 letno Ano Draškič iz Jiršovcev, župnija Sv. Urban pri Ptuj. Po obtožnici sta imenovana ob priliki dela v vinogradu po predhodnem prepiru

s sosedo ubila svojega sosedu A. Maleka. Krivda žene Ane je bila pri tem večja, ker je ona tolkla sosedu z motiko, mož ga je pa samo držal. Zato je bila obsojena na 6 let in 6 mesecev robije ter trajno izgubo častnih pravic, mož pa samo na 4 leta in 3 mesece robije ter na 4 leta izgube častnih pravic.

Po svetu

Evropi pretijo v tej zimi kužne bolezni — tako napovedujejo zdravniki v Ameriki. Razlog je v tem, ker morajo ljudje radi vojnih razmer stanovati nagnjeni in natrpani v ozkih prostorih. Takšni prostori so tamkaj, kjer prebivajo vojni ujetniki, ki jih je prav mnogo, in tamkaj, kjer stanujejo begunci, ki se še niso mogli vrniti ali se nočejo vrniti v svoje domače kraje. Pa tudi v tem je vzrok, ker morajo ljudje iz strahu pred napadi letal prebiti precejšnji del časa v podzemskih zakloniščih, v katerih je v zdravstvenem oziru slabo preskrbljeno. V njih so nagnjeni zdravi ljudje poleg bolnih, kar razširjanje bolezni samo pospešuje. Razširjanje bolezni bo v takih razmerah težko preprečiti ali ustaviti.

Ljudsko gibanje in število duhovnikov. Ljudsko gibanje (število rojstev in smrtnih

primerov) vpliva odločilno na duhovniški naraščaj. Čim večji je rojstveni odstotek proti odstotku smrtnih primerov, tem večje je v normalnih razmerah število duhovniškega naraščaja. Kot primer bomo navedli Irsko. Nedavno objavljeni rezultati ljudskega štetja dokazujejo, da se je število prebivalstva zmanjšalo od zadnjega štetja za 1%. Število katoličanov se je povečalo za 0,8%, število pripadnikov drugih veroizpovedi pa je nazadovalo za 11,9%. Pripomniti je treba, da se iz Irske izseli v druge države (zlasti v Ameriko) vsako leto 20.000—25.000 katoličanov, protestantje pa se skoro nič ne izseljujejo. Vprašanje ljudskega gibanja je predmet velike skrbi ne samo države, marveč tudi Cerkve. Saj je z nazadovanjem števila prebivalcev v tesni zvezi vprašanje duhovniškega naraščaja. Več ko sto let je Irska radi preobilja duhovniških poklicev oskrbovala z duhovniki ne samo domačo zemljo, marveč tudi dele Zedinjenih držav in Kanade v Ameriki ter dele Avstralije. Danes pa je v tej važni zadevi opažati veliko nazadovanje. Kakor drugod, se tudi na Irskem duhovniški naraščaj rekrutira glavno iz vaških krajev. Konferenca irskih škofov se je nedavno pečala z vprašanjem, kako vzbuditi med ljudstvom in med mladino zanimanje za duhovniške poklice.

Zagonetno zadržanje Rusije

Hiša slovanske majke

Sodobno zadržanje Rusije je marsikomu nerazumljivo. Kakšne namene ima Rusija? Kdor sodi s slovanskega stališča, ji nakazuje seveda pota, ki naj bi vodila v skupno slovansko korist. Njena ogromna moč, ki bi mogla nuditi edina zatekališče vseh Slovanov, je edino upanje vsakega pravega Slovana. Koliko je onim, ki zdaj vodijo usodo Rusije, za slovanstvo, tega točno seveda nihče ne ve. Postoji pa še eno dejstvo, namreč, da politične koristi onih, ki točasno narekujejo usodo Rusije, so hudo istovetni s koristmi ruske moči v bodočnosti. Na tej črti je zmaga voditeljev sodobne Rusije koristna slovanstvu v toliko, kolikor ohranja slovanska ozemlja. Za enkrat mora biti Slovanom glavno, da ostane hiša slovanske majke nedotaknjena in da ostane majka velika in močna. Krajevne rane si bo lahko zdravila pozneje. Če bi pa padla hiša, bi padlo vse — tudi vsako slovansko upanje. Čas spreminja razmere in ljudi. Jutri znajo v Moskvi sedeti drugi ljudje, in vsaj upajmo, da bodo, ki trkanja na materna vrata ne bodo prezirali. Za enkrat moremo imeti le upanje, ampak dokler je upanje, je vedno mogoče še

kaj drugega; kdor je pa brez upanja, nima ničesar.

Iskrenih prijateljev Rusija nima

S praktičnega stališča je bilo sodobni Rusiji zelo težko določiti, kam naj stopi, na katero stran. Razen angleškega imperija je Rusija največja dežela na svetu, pa je bila vedno zamrežena in potiskana proti sibirskemu kotu. Anglija se je bala Rusije na Daljnem vzhodu in v Evropi. Vse je storila, da jo je neprestano zamreževala. Na drugi strani Nemci, ki se že stoletja zajedajo v ogromno slovansko telo in so kakor zmaj trgali kos za kosom od slovanskega telesa — ali naj zaupajo tem? Pravih, iskrenih prijateljev nikjer! Ali se spominjate, kako je ves zapad podpiral rumenega Japoneca pred malo manj kakor 40 leti? V rusko-japonski vojni na Daljnem vzhodu? Ne Japonec, ampak pomoč Anglije, Francije in menda celo Amerike je takrat zmagala nad Rusijo. Rusi so se dali še enkrat potegniti zvitim zapadnjakom, in to v zadnji svetovni vojni. Kaj so jim dali za plačilo? Zamrežili so jih na novo na vseh koncih in krajih. In če so sedaj Moskoviči sklenili drugače, namreč, da ne bodo za druge nosili na prodaj svoje

z nenavadnim glasom. Pri delu nam je pomagalo vse služabništvo. Nekatere služkinje so trdile, da so v glasu razločile človeški krik. To se nam je zdelo neverjetno.

Ker se v naslednjih urah ni zgodilo nič nenavadnega, smo si skušali spomin na dogodek izbiti iz glave. To se nam seveda ni posrečilo, ker so nam misli nehote uhajale ne samo na ta, temveč tudi na prvi primer.

Pri večerji smo bili precej molčeči. Zlasti kontesa Judita je bila pobita. Iz njenih oči je odsevala tiha groza.

»Judita, kaj ti je?« je zaskrbljeno vprašala mati.

»Ali se ti je kaj primerilo?«

»Nič,« je odvrnila hči. »A vedno mi je pred očmi prvi dogodek, ko nas je nenavaden glas tako prestrašil. Naslednji dan je umrl brat Mihael. Ne morem se otresti misli, da bomo jutri spet imeli mrliča v družini...«

»Ljubi otrok, molči!« je pretresljivo kriknila grofica.

»Kako moreš kaj takega misliti?!«

Grof Aleksander je vstal, stopil k Juditi in jo pritisnil k sebi. Nežno je dejal:

»Ljuba Judita, ti vidiš strahove! Mihaelova smrt gotovo ni bila v zvezi s tistim glasom. Je pač slučaj nanesel tako, da je moral Mihael kmalu po tistem dogodku umreti.«

Judita je odločno odkimala.

O stvari nismo dalje govorili, toda Juditine besede so povzročile v naših srcih strah, ki ga čuti človek pred silami, proti katerim si ne more pomagati.

Dolgo smo ostali zbrani, kakor da bi se bali samote. Ko smo se naposled poslovlili, sem se z neko zaskrbljenostjo podal k počitku.

Okrog dveh po polnoči me je zbudilo naglo tekanje po hodniku. Iz tega sem sklepal, da se je spet moralo zgoditi nekaj nenavadnega. Skočil sem iz postelje in se hitro oblekel.

Ravno sem hotel potrkatii na vrata gospodarjeve sobe, da bi povprašal po vzroku nočnega nemira, ko sem zaslišal za vrati živahen dvogovor. Ker se je v pogovoru omenjalo moje ime, sem prisluhnil.

Govorila sta oče in grof Herman.

»Ne morem se rešiti sumnje,« je dejal Herman, »da je tvoj prijatelj v zvezi s temi dogodki. Le pomisli, da se je prva nesreča zgodila kmalu po njegovem prihodu.«

»Tako ne smeš govoriti!« je resno odvrnil grof Aleksander. »On je vendar moj najboljši prijatelj in poštenjak, ki v svetu uživa velik ugled.«

»To je vse mogoče,« je odgovoril sin, »in si nič ne želim bolj, kakor to, da bi se varal, toda dogodkov ne moreš zanikati.«

»Toda pomisli,« se je spet oglasil oče, »kak namen bi on imel s temi groznimi dejanji? Midva sva se le slučajno spoznala in se mi ni vsiljeval... Sicer pa je zanimivo. Ko sem ga vprašal, ali bi hotel to poletje pri nas prebiti, je takoj pritrđil.«

G. P. Smith, ki je bil po vsej Ameriki dobro znan zaradi tega, ker je bil neverjetno podoben predsedniku Rooseveltu. Zaradi te podobnosti je imel Smith več sitnosti kakor ugodnosti. Često so ga vabili na različne pojedine ter ga slovesno vodili skozi mesto, preden jim je utegnil pojasniti njihovo zmoto. Več kakor 12 krat je bil aretiran kot slepar ter je bil izpuščen šele na osebno posredovanje predsednika Roosevelta. Smith je bolehal za isto boleznijo, ki jo je nekoč imel tudi predsednik Roosevelt.

Koliko Igel ima smreka? Neki ameriški botanik je izračunal, da ima bukev s premerom 75 cm 120.000 listov. Iglavec iste debeline pa ima okrog 24 milijonov igel.